

hed som denne, da der var Tale om de forskjellige Individuer i Samsundet: Alt, hvad der ligger imellem Vanviddet og den høieste Grad af Fuldkommenhed, er Skaberens Værk, og det kan Menneskene i Regelen ikke forandre, selv om de ville det. Derfor maa man finde sig i at tage Individierne, som de ere, og tage skaansomt paa dem. Det har ogsaa altid været min Opfattelse og mit Princip, hvor jeg har haft Leilighed til at besatte mig dermed, og jeg har haft ikke ringe Leilighed dertil, idet jeg har været Medlem af en Kommunalbestyrelse i nogle og tredive Aar, og i denne Egenkab har jeg taget saa varsomt paa de Svage som muligt. Derfor kan jeg ikke sige med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen), at denne Skjæbne altid er selvforskyldt, thi om det end kan se saaledes ud, saa kunne Individierne dog i Virkeligheden ikke gjøre for, at de ikke ere stærkere, end de ere.

Svrdum: Der kunde selvfølgelig være Anledning til at svare en Del paa, hvad der er fremkommet, men da jeg antager, at det ikke vil forandre Resultatet, og jeg tilbøds kun vilde komme til at gjentage, hvad jeg tidligere har udtalt i mit Indledningsforedrag, vil jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg skal dog først sige, at hvad jeg deri udtalte, senere har faaet Bekræftelse, nemlig at den Støtte, man kunde vente, vilde blive fra Venstres Side her i Thinget, og at den Støtte, man vilde faae fra Høire, vilde blive meget fin. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen) blev ved at føre op med, at der her ingen Forskjel gjøres mellem paa den ene Side hæderlige Fattige og paa den anden Side Dovenkroppe og Drivertter. Jeg har herom en Gang sagt, at jeg mener, at naar en Mand i Løbet af et Aar har vist, at han har forfjort sig og har gjort sine yderste Bestræbelser i den Retning, kan man ikke med Rette sammenligne ham med en Drivert og en Dovenkrop. Det blev af det samme ærede Medlem spurgt om, paa hvilken Kommune Byrden skulde hvile. Jeg antager, at naar der ikke foreskrives nye Regler, ville de gamle Regler i den Retning være gjældende. Det ærede Medlem beklagede, at Sygekasserne ville gaa til Grunde, naar dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg tror tværtimod, at Sygekasserne ville blive bedre, end de nu ere, og de bør og kunne være bedre, thi som de ere nu, kunne de ikke magte, hvad de have paataget sig, ikke udrede de Understøttelser i Sygdomstilfælde, som ere nødvendige, men

ved den Hjælp, som vil komme ved Lovforslaget, ville de netop blive, hvad de efter min Opfattelse bør være. — Af den ærede Indenrigsministers Udtalelser blev jeg ikke meget flog paa, om han sympathiserer med Z. i "Berlingske Tidende" eller ikke. Men Et fik jeg at vide. Ministeren sagde nemlig, at Arbejderne skulde hjælpes, men ikke ad den Vej, og at han var meget bange for at komme Grundloven for nær i dette Tilfælde. Ja, jeg vilde ønske, at den ærede Minister, ja alle de andre Minister, paa alle Omraader vilde være ligesaa varsomme med at komme Grundloven for nær som i dette Tilfælde, jeg er overbevist om, at saa stod Sagerne ikke som nu. Den ærede Minister mente, at Eftergivelsen maatte være en frivillig Sag. Det var dog ikke en frivillig Sag, da man i 1864 vedtog, at den Hjælp, der var ydet som Følge af Krigen, ikke skulde være Fattighjælp, ikke skulde have Fattighjælps Følger. Den ærede Minister jagde vel, at det da var et ekstraordinært Tilfælde, men vi have jo ogsaa et Punkt i vort Lovforslag, hvori der tales om ekstraordinære Tilfælde, nemlig ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder. Kan da den ærede Minister være med til i ekstraordinære Tilfælde under Krigsperioder at gjøre Undtagelser, selv om man kommer Grundloven nær, men ikke være med til at gjøre det under ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det harmonerer. Den ærede Minister mente stadig, at man ikke kunde komme videre end til at støtte Selvhjælpen, naar man skulde komme ind paa Lovforslagets Omraade. Ja, som altid kommer man her med Selvhjælp. Den Selvhjælp, den Selvhjælp fjører man stadig op med! Jeg tror ikke, at der er mange Individuer i vor Stand, som ikke opholde sig ved Selvhjælp, saa at jeg kan ikke forstaa, at der ikke kan gjøres Noget, uden at det sammenblandes med Selvhjælp. I Virkeligheden sige vi jo i Lovforslaget ikke Andet, end at naar en Mand, der har nydt Fattigunderstøttelse, derefter ved Selvhjælp har holdt sig oppe i et Aar, skal han være lige stillet med Andre. Det er det mærkelige, at det, den er kommen frem her i Dag, er netop en Gjentagelse af, hvad der kommer frem i Høires Presse og paa Høires Møder: Naar der forlanges Noget af Arbejderne, naar Arbejderne sige, at der trykkes Stoen haardt, der maa I være med at hjælpe, saa sige de: Vi vide godt, at Stoen trykkes der, men der kan ikke hjælpes ad den Vej — men den Vej, ad hvilken der skulde hjælpes, komme de Herrer aldrig frem med! — Det ærede